

1. MAI

1976

Klassesolidaritet mot kapitalens offensiv! De «ulovlige» streikene viser vegen!

Sett LO-apparatet til side!

Velg egne streikekomiteer - stol på arbeiderklassens kampkraft!

Nei til arbeiderfiendtlige oppsigelser - lær av Jøtul-arbeiderne!

Enhet mellom norske og utenlandske arbeidere - bekjemp innvandringsstoppen!

Nei til "kriseregulering" gjennom arbeidsløshet!

Bekjemp arbeidsintensivering og arbeiderfiendtlig rasjonalisering!

Streik, blokade og okkupasjon er våpen mot innskrenkningene!

Krev arbeid og full lønnskompensasjon for arbeidsløse!

Nedsatt takt i oljeutvinningen - for arbeidernes sikkerhet!

Klassesolidaritet med undertrykte folks og nasjoners frigjøringskamp!

Støtt de arabiske folks kamp mot sionisme, imperialismen og innenlandsk reaksjon!

Støtt FRAP og ETA i deres kamp for et fritt, sosialistisk Spania!

Støtt frigjøringskampen i det sørlige Afrika!

Støtt de chilenske arbeidernes kamp mot Pinochet-juntaen!

Kamp mot all imperialismen - vær på vakt mot supermaktene USA og Sovjet!

Forsvar proletariatets diktatur i Kina mot imperialismen!

Arbeiderne har ikke noe fedreland - leve den proletariske internasjonalismen!

Bare proletarisk revolusjon kan hindre imperialistisk krig!

Uten en revolusjonær teori - ingen revolusjonær bevegelse!

Studér marxismen-leninismen - meld deg på studiesirkel i Kommunistisk Arbeiderforbund!

Uten et revolusjonært parti - ingen proletarisk revolusjon!

Ta del i byggingen av det kommunistiske partiet!

TA KONTAKT MED

KOMMUNISTISK ARBEIDERFORBUND

POSTBOKS 2863, KAMPEN, OSLO 5

1. MAI 1976

De «ulovlige» streikene viser veien!

1. mai 1976 står først og fremst i lønnsoppgjørets tegn. Gjennom samordnet og kombinert tariffoppgjør har den hellige treenighet av LO, NAF og Staten forsøkt å svinebinde arbeiderklassen og gjennomføre regelrett lønnsnedslag.

LO, NAF og Staten – sammen med kringkasting og borgerlige aviser – har gjort sitt beste for å gjøre innholdet i Kleppe-pakka så uforståelig som mulig og dermed kunne snakke om økt reallønn på 3 – 4%.

Går vi reknestykket nærmere etter i sømmene, ser vi at dette er en kjempe-bløff.

Kleppes, Selvigs og Aspengrens reknestykke forutsetter for det første at kompensasjonen for arbeidstidsforkortelsen gjelder som lønnstillegg! Det inkluderer for det andre den skattelettelsen som ble gitt ved indeksoppgjøret sist høst, som kompensasjon for prisstigningen inntil da! (For øvrig blir det ikke noen skattelettelse på nivået til arbeiderne i storindustrien.)

For det tredje forutsetter reknestykket en lønnsglidning på opptil 8% i året som kommer. Dette er altså den nye vrien på lønnsoppgjøret: Forventet lønnsglidning skal begynne å bli reknet inn i lønnstillegget! I hele etterkrigstida er det ikke tariffavtalene, men i helt overveiende grad nettopp den utarifferte lønnsglidningen som har gitt reallønnsøkning. Denne reknes nå for første gang inn i tarifftillegget – som et første skritt for å bringe også den under fast statlig kontroll.

LØNNSNEDSLAG ER ORDET!

Fjerner vi ovenfornevnte faktorer fra reknestykket, får vi et ganske annet resultat enn reallønnsøkning. Vi står igjen med en nominell ramme for oppgjøret mellom LO og NAF på 98 øre (3,9%), og et generelt tillegg på bare litt over 50 øre (eller 2%). Samtidig er prisstigningen bereknet til 9% i året som kommer. Fasit blir altså et reallønnsnedslag på mellom 5 og 7% for arbeiderne i storindustrien – og en tilsvarende høyning av profitten!

JORDBRUKSOPPGJØRET "VEL" I HAVN!

Samtidig har jordbruksoppgjøret brakt bøndene en inntektsøkning på titusener av kroner. Dette vil bl.a. bety en økning i matvareprisene som gjør prognosen på 9% prisstigning illusorisk. Like viktig er det at kapitalen og staten ved å gi disse innrømmelsene til bøndene har klart å sveise både små og store bønder sammen under Bondelagets ledelse, på privateiendommens og borgersamfunnets grunn – mot arbeiderklassen. Her har småborgersosialistene i SV og AKP hjulpet godt til med sin uforbeholdne støtte til bøndenes klassekrav.

AVSTEMNINGSRESULTATET IKKE AVGJØRENDE

Det avgjørende ved årets lønnsoppgjør er ikke om det blir 3 eller 5 eller 7% lønnsnedslag. Det avgjørende er den samordnede og kombinerte formen, som tar sikte på å passivisere og svinebinde arbeiderklassen og bringe lønnsutviklingen under fast statlig kontroll.

Uavhengig av resultatet av avstemningen over forslaget kan arbeiderne ikke stole på at videre mekling vil bety noe annet enn helt uvesentlige justeringer – og absolutt ikke på forbundsledelsene, som først har godtatt oppgjørsformen og senere forhandlet seg fram til dette forslaget. Arbeiderne må selv sprengre hele oppgjørsformen – ved å ta fram igjen de lokale krav som er blitt barbert i LO-kontorene og forhandlingslokalene, og reise kampen lokalt med streikevåpnet i hendene.

SKÅNLAND-UTVALGET I KLEPPE-INNPAKNING

Skånlанд-utvalgets forslag om å opprette et permanent statlig inntektsråd viste seg både å være for provoserende for arbeiderklassen og for firkantet for kapitalens og statens formål. Finansminister Kleppe har uttalt om vårens oppgjør at det gjennomfører Skånlанд-utvalgets intensjoner, bare på en mer "fleksibel" og formålstjenlig måte enn den utvalget selv foreslo.

–En har ved årets kombinerte oppgjør imøtekommet de viktigste hensyn i Skånlанд-utvalgets innstilling, ved å få til en koordinering, men uten å måtte gå veien om de nye institusjoner som ble foreslått, sa statsminister Nordlie da Kleppe-pakka ble lagt fram.

Sjefdirektør Knut Getz Wold i Norges Bank har uttalt: –Kan en her i Norge f. eks. gjennom vårens og seinere inntektsoppgjør gi et eksempel på fornuftig samordning på dette sentrale problemområdet i de moderne industrilands økonomi, vil mange land være åpne for å dra nytte av disse erfaringene i sin egen økonomiske politikk.

Norge skal altså bli et mønsterland i svinebinding av arbeiderklassen!

SV og NKP har allerede i prinsippet godtatt dette. De sier nei til årets pakke bare fordi den gir for lite lavtlønnsstillegg og ikke også "samordner eierinntekterne". De vil ikke sprengre oppgjørsformen, men "forbedre" innholdet.

Men kampen mellom arbeiderklasse og borgerskap dreier seg om mer enn noen lusne ører. Vi kommunister ser ikke på lønnsoppgjøret med filantropiske øyne, men ser styrkingen av arbeiderklassen som det avgjørende. Det det nå gjelder, er å reise arbeiderklassens selvstendige kamp mot borgerskapets forsøk på å svinebinde klassen. Her er det arbeiderne i storindustrien som har den nødvendige styrke og bevissthet til å sprengre Kleppe-pakka og dermed bringe hele arbeiderklassen framover, inkludert lavtlønnsarbeiderne – både økonomisk og politisk.

SLUTT OPP OM DE KOMMUNISTISKE 1. MAI-ARRANGEMENTENE!

Kommunistisk Arbeiderforbund holder 1. mai følgende åpne møter omkring i landet (der tid og sted ikke er oppgitt, vil det bli kunngjort lokalt):

Oslo: Det blir 1. mai-fest i Tøyen Samfunnshus kl. 19.00. Medlem av K.A.s sentralkomite Tor Larsen holder tale.

Porsgrunn: Sentralkomitemedlem i K.A. Stein Hoftvedt taler.

Bergen: Jørgen Sandemose fra K.A.s sentralkomite holder tale.

Trondheim: Sentralkomitemedlem Harald Berntsen taler.

Mo i Rana: Kjell Hovden, medlem av K.A.s sentralkomite, taler.

Tromsø: Eyvind Viken, redaktør av den røde Arbeideren og medlem av K.A.s sentralkomite, taler.

GJENREIS 1. MAI SOM ARBEIDERKLASSENS INTERNASJONALE KAMPDAG!

FORTSATT ARBEIDSLØSHET FOR Å HINDRE LØNNSGLIDNING

LO, NAF og Staten forsvarer pakkelsning med henvisning til økonomisk krise og prisstigning.

Alle arbeidere vet at ikke lønningene dirigerer prisene, men at de omvendt alltid ligger etter.

Det er heller ikke hensikten fra LO, NAF og Staten å gjeninnføre "frie" oppgjørsformer når konjunktorene bedrer seg. Tvert om tar den hellige treenighet nå sikte på ikke bare sentralisert kontroll med lønnsoppgjørene, men også med den lokale lønnsglidningen. Statens kontrollapparat skal nå bygges ut med et nytt arbeidsutvalg som skal overvåke lønnsglidningen, opplyste Kleppe på pressekonferansen da årets "pakke" ble lagt fram.

Ikke nok med det. Direktør Hermod Skånland i Norges Bank uttalte til Aftenposten 6. april: –Når vi nå går inn i en ny konjunkturoppgang, må vi unngå for sterkt press på arbeidsmarkedet som frister bedriftene til å øke sitt omkostningsnivå gjennom lønnsglidning.

Med andre og litt mindre fine ord: Arbeidsløsheten skal opprettholdes for å hindre lønnsglidning!

Arbeidsløshet og skjerpet kontroll med lønnsglidningen er altså de midler som nå vil bli tatt i bruk for å sikre profitten!

Dette er det reelle innholdet i Arbeiderpartiets vakre slagord om "å sikre arbeid og inntekt"!

Hvis arbeiderne nå ikke reiser kampen mot LOs, NAFs og Statens stadig mer frekke framstøt, kan de ikke se framtida lyst imøte.

KLASSEKAMP MOT KAPITALENS OFFENSIV!

Kapitalens offensiv kan ikke stanses med verbale protester, men må avvises i praksis. Dette vil si at arbeiderne selv må sprengre ramma ved å stå fast på sine lokale krav på tvers av samordninga og være beredt på å bruke streikevåpnet. Dette er gjort med stort hell før, og det kan gjøres på ny! I 1970 reiste bl. a. NORGAS- og Sauda-arbeiderne streikekampen på tvers av LOs opplegg.

Den siste tid har brakt flere streikekamper som viser hvordan kampen på tvers av samordninga kan og må føres. Denne kampen vil bli stemplet som ulovlig – både av LO-apparatet og av Arbeidsretten. Men erfaringene fra alle "ulovlige" streiker de siste åra viser at når arbeiderklassen tar utgangspunkt i sine egne klasseinteresser, og ikke i borgerskapets lovverk og rettsapparat, blir skremslene og dommene døde og maktesløse, og arbeiderne vinner full seier. I denne situasjonen er valg av egen streikekomite til erstatning for klubbstyret absolutt nødvendig.

Slik – og bare slik – kan kapitalens offensiv tilbakevises i praksis!

SETT LO-APPARATET TIL SIDE – VELG EGNE STREIKEKOMITEER!

TVERS GJENNOM LOV TIL SEIER!

FRAM FOR DET KOMMUNISTISKE PARTIET!

På årets 1. mai-dag står Kommunistisk Arbeiderforbund alene som organisert uttrykk for linja med å sprengre samordninga gjennom å reise lokal kamp, sette det faglige apparatet til side til fordel for egne streikekomiteer, og gå vegen tvers gjennom lov til seier. Det såkalte AKP(ml), som i det siste har omgitt seg med spesielt mye "revolusjonære" fraser og som borgerskapet bruker som en provokatør i arbeiderklassen ved å utrope det til en revolusjonær fare, bekjemper konsekvent og innbitt parolen om å sette LO-apparatet til side og ser på "ulovlig" streik som et onde som det gjelder å avskaffe nødvendigheten av ved å reformere den borgerlige staten og dens lovverk. Dermed viser det seg som det småborgerlige kamppartiet, solid plantet på privateiendommens og borgersamfunnets grunn, som det i virkeligheten er, og som det har demonstrert ved bl.a. å støtte Hitra-bøndenes skattestreik for økte matvarepriser og trålerkapitalistenes aksjon for økt profitt utenfor Stavanger tidligere i år.

Kommunistisk Arbeiderforbund ser derimot på de "ulovlige" streikene ikke bare som nødvendige, men som et av de mest framskredne uttrykk for arbeiderklassens kamp de siste åra. De "ulovlige" streikene viser den vegen som arbeiderklassen ved selvstendig organisering må gå – tvers gjennom det borgerlige statsapparatet til proletariats diktatur og sosialismen.

Arbeiderklassen mangler imidlertid fortsatt den organiserte fortropp som er nødvendig for å velte det borgerlige klasses diktatur, nemlig det kommunistiske partiet. Vårt forbund arbeider med å bygge dette partiet.

Vi sier med Det kommunistiske Manifest:

"Kommunistene forakter å hemmeligholde sine meninger og hensikter. De erklærer åpent at deres mål bare kan nås ved at hele den hittil gjeldende samfunnsordning styrt med makt. La de herskende klasser skjelve for den kommunistiske revolusjon. Proletarene har intet annet å tape ved den enn sine lenker. De har en verden å vinne."

Ta del i arbeidet med å bygge det kommunistiske partiet!

Ta kontakt med Kommunistisk Arbeiderforbund!

LES OGSÅ

Postboks 2863, Kampen.
Oslo 5.

Organ for Kommunistisk Arbeiderforbund